

[Ninn-Hansen.]

nævnt i forslaget, og det er en yderligere grund til at opretholde denne regel.

I øvrigt må regeringen jo rent sagligt set have betragtet opretholdelsen af den kommunale fradragsret som en ordning, der kunne forsvares. Hvis det ikke var tilfældet, var regeringen vel næppe kommet med en række skalaer, der er baseret på en kommunal fradragsret. Vi fik i månederne februar og marts ikke én, men mange, særdeles mange, skalaer, der alle var baseret på opretholdelsen af fradragsretten for den kommunale skat. Derfor må regeringen formentlig også have anset det for en forsvarlig løsning.

Endelig ønsker vi ifølge forslagets punkt 2 en bestemmelse, der sikrer, at den grænse, den maksimumregel, vi har nu i kraft af fradragsretten, opretholdes derigennem, at man lægger et loft over statsskatten.

Jeg skal ikke optage nogen diskussion med finansministeren om, hvorvidt procenten skal være den ene eller den anden. Det materiale, vi har haft, som har været tilgængeligt for os, bl. a. den tabel, der er optrykt i bemærkningerne til forslaget, fører altså til det, jeg nævnte. Men vi har jo netop udformet forslaget på den måde, at vi ikke lagde os fast på en bestemt procent, for vi må selvfølgelig erkende, at vi ikke har den sagkyndige bistand, som finansministeren har, og det er selvfølgelig den, vi ønsker. Vi tror altså, at hvis man skulle se bort fra fradragsretten for kommunale skatter, ville de 42 pct. som maksimum være det rigtige, altså en procent, der ligger under den, finansministeren foreslår i det forslag til udskrivningslov, som blev fremsat i går. Men hvis der kan ligge en antydning af et håb i det, finansministeren sagde om denne skala, at det skal være maksimum for udskrivningen, at man ikke kan gå ud over denne skala, at man altså betragter udskrivningslovsforslagets skala for 1968 som en enhedsskala, hvor man ikke må gå ud over de 100 pct., ja, så er vi derhenne, hvor vi gerne vil være, og vi er da særdeles villige til at forhandle på det grundlag.

Vi har ikke villet angive nøjagtigt, på hvilken måde man skal fastsætte dette maksimum. Vi erkender, at det kan ske på flere måder, og hvis man siger, at grundskalaen eller enhedsskalaen ikke kan udskrives med mere end de 100 pct., ja, så nærmer

vi os til hinanden, og det vil jeg da også håbe vi gør. Der er vel også så meget desto mere grund til at nærme sig hinanden, som man jo ikke kan komme udenom — det kan finansministeren heller ikke — at regeringen og regeringspartiet har givet tydelige løfter om et skatteloft.

Der er i bemærkningerne citeret en udtalelse af finansministeren, fremsat efter valget. Jeg skal lade denne udtalelse stå for sig selv, men vil dog gøre opmærksom på, at det drejer sig om procenter, der ligger i nærheden af den procent, vi nævner, og derfor må finansministeren vel dengang også have gjort sig visse overvejelser om, hvordan man skulle skaffe disse midler. Jeg mener i øvrigt ikke, at vi i forbindelse med denne sag — vi kan jo få det under behandlingen af forslaget til udskrivningslov — skulle have nogen større økonomisk drøftelse, men finansministeren må vel også have gjort sig sine tanker om, hvordan man forsvarligt kunne fastsætte et sådant loft.

Dertil kommer, at der ligger et utvivlsomt løfte fra regeringens side fra tiden forud for valget, for det er jo ikke sådan, at regeringen dengang blot angav, at man skulle have en enhedsskala, som man så kunne forhøje med en eller anden procent, altså også ud over 100. Hvis det var det, socialdemokratiet mente med sine udtalelser om et skatteloft forud for valget, kunne de jo bare have henvist til det radikale venstres forslag, for dér var en enhedsskala. Men det fremgik jo klart, ikke mindst af de bemærkninger, som undervisningsministeren fremsatte i fjernsynet to dage før valget, at man ville afskaffe fradragsretten, men i stedet lægge et loft, fastsætte en overgrænse for skatten, ikke mindst for mellemindtægterne og de mindre indtægter, idet undervisningsministeren påstod, at fradragsretten kun havde betydning som loft for de største indtægter.

Det er altså det, vi vil opfylde med vort forslag her, det er der ingen, der kan bestride, og vi hørte jo også under åbningsdebatten, hvordan statsministeren havde anført i en udtalelse, at den urimelige førsteårsbeskatning af indtægtsstigninger nu bliver afskaffet: for fremtiden beskattes indtægtsstigninger aldrig med mere end 40-50 pct., hvor man i dag er oppe på 80-90 pct. Det kan vel ikke siges tydeligere, end statsministeren gør det i det pågældende blad,